

Riøbenhavns Posten.

Redigeret af D. E. Gisowad.

Udgiven og forlagt af A. P. Linunge.

III^e Aarg.

Löverdag d. 1. Juli 1837.

Nr. 179.

Forståedes, ifølge Kongelig allernaadigste Tilladelse, med Posten saavel i Danmark som i Hertugdommerne.

Om Folkets Interesse for Thorvaldsens Museum.

De Mænd, som i Begyndelsen af indeværende Åar, aabnede en Subskription paa Bidrag til Oprettelsen af et Museum for de Konstværker, Thorvaldsen har skenket det danske Folk, have nu tilendebragt deres Øverv ved at opfordre til og forestaae Valget paa „de Mænd, der, i Forening med Thorvaldsen, skulle, paa samtlige Bidragendes Begne, forestaae de indkomne Summers Anvendelse og afgjøre Alt hvad der i denne Sag kan komme under Overveielse.“

For at vølge Bestyrelsen være altsaa Deeltagerne sammenkaldte, og ikke for at deliberere over noget Andre, Sagen vedkommende. De Mænd, fra hvem Indbydelsen er udgaaet, og som have ledet de forbredende Skridt, var beføjede til at foranstalte en bestyrrende Commission valgt, og det stod til dem at henvise Deeltagerne til den valgte Bestyrelse med ethvert Spørgsmål, som disse maatte finde sig foranledigede til at fremsette og forde droftet.

Der opstaar nu Spørgsmål, om det er ønskeligt at en Generalforsamling sammenkaldes! Det er indlysende, at Bestyrelsen ved en Sag som denne, hvor saa mange tekniske og konstneriske Hensyn gjøre sig gældende, maa have en udstrakt Virkekreds, og at mange Bestemmelser, betreffende disse Hensyn, ere af den Natur, at man ikke kan forudsætte en saadan Indsigt hos Generalforsamlingen, at den fornuftigtvis kan afgive nogen Stemme desværende. Men det er ligesaa vist, og det er ofte sagt, at Oprettelsen af et Museum for Thorvaldsens Værker ikke alene har Interesse med Hensyn til Konsten, men ogsaa med Hensyn til Folket, man falde det nu Nationalsag eller Folkesag. Seet fra denne Side fremviser Sagen Spørgsmål, der ikke kunne betragtes som liggende udenfor en Generalforsamlings Indsigt. Men er dette

Tilsæddet, da maa man vistnok ønske disse Spørgsmål forelagte en Generalforsamling; og det ikke blot fordi det er passende, ei at omgaae dennes, paa tilstækkelig Indsigt grundede Villie, men ogsaa for at vedligeholde Interessen for Sagen. Man maa paa det bestemteste undgaae ethvert Skin af, at der ved Pressen skulde være virket til at fremkalde Folkets Interesse, saaenige Talen var om at bidrage, og at man senere, medens de afgjorende Skridt blive gjorte til Opførelsen af Bygningen, forsommer et velsomt Midlertil at vedligeholde og forhøje denne Interesse.

Som Exemplar paa saadanne Spørgsmål, der bør afgjores paa en Generalforsamling, hensettes:

„Bør Projectet til Museet, hvis tilstækkelige Midler haves til at opføre en Bygning, udføres ved Concurs?“

Besvarer Generalforsamlingen dette bejaende, saa kan derfor gierne, om det findes rigtigt, uindskrenket Fuldmagt med Hensyn til Bedømmelsen af de indkomne Arbeider tildeles en Committee, der er valgt mellem Bestyrerne eller samtlige Deeltagere.

„Kan der, for at erhøle Summer til Hjælp ved Bygningens Vedligeholdelse, eller af nogensomhelst anden Grund, fordres nogen Afgift af dem, der besøge Museet, eller bør Aldgangen staae Folket aaben?“

„Skal Indcasseringen af Bidragene begynde forinden det er afgjort, haad man kan udrette med de 57,000 Rbd., der nu ere lovede, eller kan man vente at denne Sum endnu vil stige?“

„Dersom Indcasseringen begynder strax, hvorledes skal da den indkomne Sum anvendes, saafremt senere usorudsete Omstændigheder skulde forbyde den paatænkte Anvendelse af den?“

Disse og flere Spørgsmål ville vistnok passende være at besvare af en Generalforsamling. Mangfoldige have uden Twivl, ved at skrive sig paa Indbydelseslisten, taenk sig en eller anden Betingelse opsyldt, uden hvilket han ikke vilde have bidraget. Gjøres nu alle fundamentale Bestemmelser, hvorpaa ovenfor ere

givne Exemplar, til Gjenstand for en Generalforsamlings Deostelse, da har Enhver Lejlighed til at fremsette sin Mening, og kan han ikke gjøre den gældende, saa saer han dog Modgrunde, der kunne bringe ham fra at lægge alt for megen Vægt paa sin Anskuelse over et enkelt Punkt. Bestemmes derimod Alt, selv det Folkeligste i Planen, udelukkende af Bestyrelsen, og drofes af den inden lufkede Dørre, da kunne de Deeltagere, der differerer med Bestyrelsen over vigtige Punkter, og hvis begrundede Mening ikke paa nogen Generalforsamling lovligen har funnet gjøre sig gældende, ingenlunde finde sig tilfredsstillede ved det Resultat, Bestyrelsen næer, i hvor dygtige end de Mænd ere, der med modent Overlæg have droftet Sagen; og Manzé ville ikke kunne, i Udelukkelsen af Meningsytring paa en Generalforsamling over saadan fundamentale Punkter, som Deeltagerne i Allmindelighed have Indsigt i, see en Sag, der er det danske Folk saa kær, behandlet med den Algtelse, den for sin egen og for Folkets Skyld kan gjøre Fordring paa. Afgjør Bestyrelsen den hele Sag, uden at henville til Deeltagernes Dom det, hvorom de kunne domme, da vil den Saads for Konsten, den Kærlighed til Konstneren, og den Ytring af Folkets Livskraft, især Hovedstadens Indvaaneres, der her have gjort sig gældende, ikke ved det udførte Arbeid oplives og udvikles videre, saaledes som man kunde vente; thi det kommer her netop ret væsentligt an paa at saa meget som muligt drofes for og af Deeltagerne, hvis disse ret levende skulle beholde Bevidstheden om at det er dem, der have opført et Museum for den største Konstners Arbeider, og derved værdigen erkendt den Gave, han med disse har gjort sit Folk; det kommer ret væsentligt an paa at fjerne fra en saa god og hæderlig Sag enhver Anledning til Misnøje og bitter Gælelse hos dem, der virke for den.

Man indvende ikke, at den offentlige Forhandling af de fundamentale Spørgsmåle vil kunne bevirkе Forringelse i Pengemidlerne, derved at Deeltagere kunne finde sig foranledigede til at træde tilbage. De, der angaaende et Hovedspørgsmål muligvis kunne staae i en saa sterk Opposition til Majoriteten, at ikke dennes Grunde kunne bringe dem til at cedere uden at fratære, maae heller have Lejlighed til at forlade en Sag, der saa lidet stemmer med deres Overbevisning, end vedblive at virke for den imod deres Overbevisning; og det maa derhos bemærkes, at en saadan Minoritet rimeligvis ikke vil finde Sted, naar Sagen behandles offentligt, og derved Lejlighed gives til at Majoritetens Grunde kunne gjøre sig gældende.

Man indvende ikke, at en Generalforsamling, der ikke teller flere Medlemmer, end den, der nu har fun-

den Sted, nemlig 206, Inet har at betyde som Representation for det langt overveiende Antal Deeltagere; thi det er udenfor al Tvivl, at en Generalforsamling, der var sammenkaldt for at drofste og afgjøre Spørgsmål af en saa stor Vigtighed, og hvilke Bestyrelsen havde givet den Lejlighed til i Forveien at sætte sig ind i, vilde verde meget talrig, og det saa meget mere, da Hovedstaden har contribueret herved tre Fjerdedele af den hele indkomne Sum.

Men vil Generalforsamlingen vide at tage passende Hensyn til den Mands Mening og Ønsker, der her maa have en saa særdeles stor Vægt? Vil Generalforsamlingen vide at paaskjonne de overordentlige Opoffrelser af en enkelt Mand? Et fuldt, et bestemt Ja maa Enhver svare, der erkender hvor væsentlige Charaktertræk Taknemmelighed og Villighedsfølelse ere hos det danske Folk, Enhver, der erindrer den Velvillie, hvormed Ideen om Oprættelsen af et Museum for Thorvaldsens Værker blev optagen, Enhver som ikke undervurderer Folkets gode Villie, fordi Summen ikke er saa stor, som altfor sangvinste Forhaabninger kunne have ladet vente.

Det formenes saaledes, at det er nødvendigt til Vedligeholdelsen af den levende Interesse, uden hvilken det foerdige Museum ikke vil tiltale Folket saaledes som Indbydelsen, at Bestyrelsen forelægger en Generalforsamling de fundamentale Spørgsmål, der passende kunne drofes af en saadan, efterat den i Forveien er gjort bekjent med Gjenstanden for Discussionerne.

Det kunde synes, at det i det Foregaaende altfor ubetinget er antaget, at Bestyrelsen ikke agter at sammenkalde Deeltagerne; men er dette dens Hensigt, saa er det i alt Fald godt at forsøge tydeligt at paapege den Værdi, en saavist mulig offentlig Forhandling af denne Sag har. Seer man derimod hen til, at Bestyrelsen skal „paa samtlige Bidragendes Begne“, forestaae de indkomne Summers Anvendelse og afgjøre Alt hvad der i denne Sag kan komme under Overveielse, da kan oet vel ikke være Tvivl underkastet, at Bestyrelsen har mindskrænket Myndighed; men netop derfor sommer det sig ogsaa, at der ytres og motiveres et Ønske om, at den vil gjøre Afskald paa noget af denne Myndighed til Bedste for Sagen.

Den 2de Juni 1837.

Adolf Fibiger.